N°. 24. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT

Van *Donderdag* den 24sten Maart.

SURINAME.

Militair Bureau.

Den 21 *Maart* 1831.

De Cipier G. BRINKMAN, benoemd zijnde tot *Provoost Geweldige*, bij het Garnizoen te *Paramaribo*, heeft den voor die betrekking bepaalden Eed, in handen van den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen afgelegd.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 10den dezer, het Schip *Mercuur*, Kapt. J. F. PIETERS SMIT, naar Middelburg; lading: 92 vaten Suiker.

Den 23sten, het Schip *Guiana*, Kapt. F. POPKEN, naar Rotterdam; lading: 759 balen heele en 94 dito gebr. Koffij, 72 balen sch. en 1 dito vuile Katoen.

Idem, het Schip *Maria Agnita*, Kapt. J. A. WEGERBUSCH, naar Rotterdam; lading: 197 vaten Suiker, en 40 balen sch. Katoen

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 *Januarij*. Naar men verneemt, is de heer *Wielopolski*, een voorname Pool en vertrouweling van den dictator *Chlopicki*, belast met eene zending van denzelven, alhier aangekomen. Hij heeft met de grootste moeite, en niet dan verkleed en na zich te hebben blootgesteld aan allerhande gevaren, langs eenen omweg, Frankrijk bereikt. De genoemde zendeling wordt nog door een tweeden persoon verzeld, welks naam niet bekend schijnt te wezen. In Frankfort hebben beiden eene audientie gevraagd bij den president van de duitsche bondsvergadering, doch dezelve is geweigerd, met last om de stad binnen een half etmaal te verlaten. Te Parijs hebben zij eene poging aangewend, om den heer *Potocki*, welke bij de russische legatie met de poolsche aangelegenheden is belast, te spreken, doch dezelve is mislukt, en het heeft hun ook nog niet mogen gebeuren, om bij den minister van buitenlandsche zaken, den generaal *Sébastiani*, toegelaten te worden.

De lieden, welke den poolschen opstand hebben aangemerkt als een krachtig middel, om de drie mogendheden te beletten om Frankrijk den oorlog aan te doen, voor dat dit Rijk den tijd heeft, om zich te wapenen, schijnen niet zeer tevreden over de berigten uit Warschau. Het gerucht, dat de adel, ten behoeve van welken de opstand grootendeels is beraamd, weinig bijval vindt bij den landman, wiens toestand onder het bestuur van Rusland in de daad is verbeterd, wint veld, en tevens de vrees, dat het Rusland zal kunnen gelukken, om den opstand, door kracht van wapenen, te bedwingen.

Men weet, dat de Russen aanstalten maken, om tegen Polen op te trekken, en dat een dergelijke oorlog daar te lande bijval vindt, en als nu wordt bij herhaling van den kant van het ministerie beweerd, dat een plan, om Polen, met behulp van russische troepen, tot reden te brengen eene wezenlijke inbreuk is op het beginsel van niet-interventie; — dat Frankrijk en Engeland dit niet moeten dulden, en ten minste, langs diplomatieke wegen, pogingen aanwenden, om dit te verhoeden, en daardoor Rusland van het gezag in Polen uit te sluiten.

Men wil dan ook, dat 'er reeds van onderhandelingen in Konstantinopel en Ispahan is gesproken geworden, ten einde Rusland tot omzigtigheid te bewegen; doch men meent, dat de lessen, welke zoowel aan de Turken als aan de Perzianen zijn gegeven, het nemen van krijgshaftige besluiten tegen Rusland nog langen tijd zullen belemmeren, en de partij, die gezegd wordt het jeugdige Frankrijk te vertegenwoordigen, oordeelt dan ook, dat, zonder op het welgelukken van dergelijke ontwerpen te letten, men zich haasten moet, om vroeg in het voorjaar de fransche legers in Belgie en de Rijn-provincien te doen post vatten.

— Het ministerie laat zich vrij wat voorstaan op de zelfstandigheid, die het door het ontbinden van de artillerie van de nationale garde betoond heeft.

— De gewezene ministers hadden, bij hunnen overtogt naar de staatsgevangenis van Ham (een der bastilles van *Buonaparte*) te Compiègne bijna last geleden. De menigte riep *weg met de ministers, in 't water met Polignac*, zoo dat men het geraden vond, niet dan buiten de stad van paarden te verwisselen, en het geleide aanstalten moest maken, om tegenstand te bieden.

— Uit Rome wordt geschreven, dat de zonen van *Lucien* en *Louis Buonaparte* aldaar pogingen zouden hebben willen aanwenden, om het conclave te sluiten, en zich van de pausselijke regering meester te maken; — doch dat deze pogingen in tijds zijn ontdekt en verijdeld, en bij de menigte geheel geen bijval schijnen te hebben gevonden.

Den 4 Januarij. [*Uittreksel uit een bijzonderen brief.*] Het besluit der regering, om den generaal *Clauzel* terug te roepen en de bezetting van Algiers tot 4 à 5000 man te verminderen, heeft de genen, die den oorlog duchten, in dit hun denkbeeld versterkt, inzonderheid uit hoofde het hof van Petersburg steeds draalt met het overzenden van nieuwe geloofsbrieven aan zijnen ambassadeur, den heer *Pozzo-di-Borgo*. — Ook begint men meer en meer te hechten aan het in Belgie toenemend verlangen, om met Frankrijk te worden vereenigd, niettegenstaande de Koning en zijn kabinet zulks niet verlangen.

»Men verzekert, dat de partij *Lamennais*, welke in het openbaar verklaart zoo veel tot de belgische omwenteling te hebben medegewerkt, en in 't geheim de partij der Carlisten begunstigt, nu voorgeeft, dat zij zich aan de partij der republikeinen aansluit."

Den 5 Januarij. Men wacht, dat de gedeputeerden, na de wet op de nationale garde te hebben aangenomen, dadelijk zal overgaan tot die op de verkiezingen. — De nieuwe voordragt op dat stuk bepaalt zich tot het verdubbelen van het aantal kiezers.

— De commissie voor de reorganisatie van de artillerie der nationale garde is reeds vergaderd geweest. Als het gevolg van het aangenomen regerings-beginsel wordt beschouwd het ontslag van den generaal *Fabvier*; — dat van den generaal *Gourgaud* zal eerlang volgen.

— De partij der Carlisten zit niet stil in het zuiden. Zij verzuimt niets, om op de gemoederen der menigte te werken, en hoopt bijstand van Rusland, zoodra het die mogendheid gelukt zal zijn den poolschen opstand te dempen.

— In deze hoofdstad moeten weder pogingen zijn aangewend, om de menigte tegen de kamer der gedeputeerden op te zetten, en onlusten te verwekken, met oogmerk, om die vergadering te beletten, hare beraadslagingen te vervolgen.

(*Haarl. Courant.*)

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 29 *December*. Den 17 dezer heeft Z. M. de Keizer van Rusland eene zeer gematigde, doch niet te min ernstige proclamatie aan de Polen uitgevaardigd. Hoogstdezelve betuigt in dezelve zijne verontwaardiging en smart over den aanslag, die de rust des lands gestoord heeft; verklaart, dat het nog tijd is, om het gebeurde weder goed te maken en onberekenbare onheilen voor te komen, en dringt op den onverwijlden terugkeer tot het wettig gezag en de orde aan met de woorden: »Polen, luistert naar den raad van eenen vader; gehoorzaamt de bevelen van uwen Koning!" Z. M. gelast: 1° dat alle russische onderdanen, die in Polen gevangen worden gehouden, terstond in vrijheid worden gesteld; 2° dat de raad van bestuur, zoo als dezelve oorspronkelijk was zamengesteld, zijne werkzaamheden weder beginne, en het gezag uitoefene, dat aan denzelven bij keizerlijk besluit van Julij 1826 verleend is; 3° dat alle burgerlijke overheden in de hoofdstad en gewesten aan de bevelen, welke uit 's Keizers naam door den alzoo zaamgestelden raad van bestuur zullen worden uitgevaardigd, stiptelijk gehoorzamen, en geen onwettig gezag erkenen; 4° dat na den ontvang van de onderhavige proclamatie, alle bevelhebbers der poolsche krijgsmagt hunne troepen verzamelen en onverwijld naar Plock marscheren, vermits deze plaats als vereenigings-punt van het koninklijk leger bestemd is; 5° dat de bevelhebbers ten spoedigste een berigt wegens den toestand hunner troepen aan den Keizer doen toekomen; 6° dat de plaatselijke besturen zorgen, dat alle gewapende corpsen, welke niet behooren tot het leger, dadelijk hunne wapenen afleggen, nademaal die corpsen, als onwettigd, door Z. M. voor ontbonden worden verklaard. — Het slot der proclamatie luidt aldus:

»Soldaten van het poolsche leger! Ten allen tijde was *eer en trouw* uwe leus. Ons dapper regiment garde-jagers te paard heeft daarvan een eeuwig gedenkwaardig bewijs gegeven. Soldaten! volgt dit voorbeeld. Beantwoordt aan de verwachting van uwen vorst, aan wien gij door eeden verbonden zijt. Polen! deze proclamatie zal hen, die mij getrouw gebleven zijn, doen zien, dat ik op hunne verknochtheid weet te rekenen, gelijk ik op hunnen moed staat maak.

»Die genen onder u, die voor een oogenblik afgedwaald zijn, zullen insgelijks door deze oproeping vernemen, dat ik hen niet verstoot, indien zij zich haasten, om tot hunnen pligt terug te keeren.

»Maar nooit kunnen de woorden uws Konings gerigt zijn aan eer- en trouwlooze menschen, die tegen de rust van hun vaderland zamenspannen. Indien zij, bij het opvatten der wapenen, gemeend hebben zich te mogen vleijen, dat ter belooning hunner misdaden aan hunne eischen zoude voldaan worden, dan hebben zij eene ijdele hoop gekoesterd. Zij hebben hun vaderland verraden. De rampen, die zij aan hetzelve berokkenen, zullen op hun eigen hoofd nederkomen."

Den 31 December. Volgens berigt uit Warschau, van den 27sten, bevond de grootvorst *Konstantijn* zich den 16den met zijn hoofdkwartier te Adamkow, eene halve mijl achter Bresc-Litewski; hij zoude hetzelve eerlang naar Bialistock verleggen. — De adjudant, die door den dictator naar den russischen generaal *Rosen* gezonden was, was te Warschau teruggekomen; genoemde generaal had hem verklaard, dat, aangezien hij onder de bevelen van den grootvorst *Konstantijn* stond, hij, zonder deszelfs orders, niets doen konde. — In onderscheidene poolsche districten kwamen de personen, welke benoemd waren tot officieren bij de algemeene volks-wapening, niet op, zoo dat men genoodzaakt was andere lieden in hunne plaats te benoemen.

Den 26sten was met eene estafette, die door den generaal *Rosen* was afgezonden, te Warschau het bevel van Z. M. den Keizer aangebragt, dat de zoogenaamde raad van bestuur, zoo als dezelve voorheen door hoogstdenzelven was zaamgesteld, het bestuur des lands moest op zich nemen. — Bij de mededeeling van dit bevel bepaalt het dagblad van Warschau zich tot de aanmerking, dat men uit hetzelve besluiten moet dat tijdens de uitvaardiging daarvan de deputatie, die door den dictator naar Petersburg gezonden is, aldaar nog niet was aangekomen.

HAMBURG, 4 *Januarij*. Men meent op grond van bijzondere berigten, dat de poolsche gevolmagtigden niet in tegenwoordigheid des Keizers van Rusland zullen worden toegelaten. — Volgens berigten uit Berlijn moet de russische garde, welke deel zal nemen aan den poolschen veldtogt, den 12den Januarij Petersburg verlaten, en begroot men het aantal der troepen, die naar Polen in aantogt zijn, op 150,000 man. Het gerucht wil, dat de maarschalk *Diebitsch*, uit hoofde van ongesteldheid, voorcerst door den generaal *Paskevitz* zal worden vervangen.

FRANKFORT, 7 *Januarij*. Uit Bern, 30 December, wordt gemeld, dat de Landdag over zoude gaan tot het benoemen van bevelhebbers over de krijgsmagt; — dat dezelve eene ligting van 4 à 5,000 man zoude bevelen, en 60,000 man disponibel zoude stellen, — en dat deze troepen in dier voege gelegerd zouden worden, dat dezelve in staat waren, om, des gevorderd, in genoegzaam aantal vereenigd, dadelijk de noodige dienst te verrigten.

De Landdag was voor eenige dagen gescheiden, en zoude zijne volgende zittingen te Lucern houden, nademaal het voorzitterschap met het nieuwe jaar op dit kanton overging.

— Een onzer dagbladen deelt van de poolsche grenzen, onder dagteekening van 24 December, den inhoud mede van handels-brieven uit Petersburg, naar luid van welke de hoop op eene minnelijke schikking tusschen Rusland en de poolsche opstandelingen nog niet geheel als vervlogen zoude moeten beschouwd worden. De allereerste berigten van het gebeurde te Warschau moeten, volgens die brieven, de misnoegdheid des Keizers in eene groote mate hebben gaande gemaakt, en dadelijk tot krachtdadige bevelen aanleiding hebben gegeven; sedert het bekomen van meer omstandige en zekere berigten, zoude men zich echter ten hove met veel meer matiging over de gebeurtenissen uitlaten, zoo dat men zelfs er niet meer aan meende te mogen twijfelen, of de poolsche afgevaardigden zouden te Petersburg ontvangen en hunne bezwaren aangehoord worden. Men hoopte, dat die afgevaardigden zich slechts tot regtmatige wenschen zouden bepalen, en van den kant van Polen vertrouwen op de billijkheid van Rusland aan den dag zouden leggen, en meende, dat in dit geval, door eene minnelijke schikking, een onheil zoude kunnen afgewend worden, hetwelk niet slechts voor Polen allernoodlottigst zoude wezen, maar ook voor Rusland gewigtige gevolgen zoude kunnen na zich slepen.

(*Haarl. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

Mengelwerk.

EEN BLIK OP NOORD-AMERIKA.

NOORD-AMERIKA is, over het algemeen, een land, dat vele voorregten bezit, zonder door nadeelen van eenig bijzonder belang gedrukt te worden. De *Amerikanen* hebben eene goedkoope regering en slechte wegen. Zij betalen geene tienden, en hebben postwagens zonder veren. De armen zijn vrij van belasting, en er bestaan geene monopoliën; maar de herbergen zijn slecht, en de reizigers worden gedurig met vragen lastig gevallen. Zij hebben geene kunstverzamelingen, maar ook geenen Lord-Kanselier, en kunnen procederen, zonder zich daarom noodwendig arm te maken. Zij kunnen geene Latijnsche verzen maken; maar zij besteden aanzienlijke sommen tot het onderwijs der armen. In alle deze dingen verdienen de *Amerikanen* grooten lof. Mogten zij zich nooit door de geringe voordeelen, welke hunne fregatten in den laatsten oorlog behaald hebben, laten verleiden, om in krijg en oorlogsroem vermaak te scheppen! Zij zouden zeer veel onheil over hun land brengen, indien zij, door zucht naar roem verleid, zich opgewekt gevoelden tot het voeren van andere oorlogen, dan die, welke uit het besluit ontstaan, om geene ernstige beleediging of onregt te dulden. Wij (*Engelschen*) kunnen, helaas! hun zeggen, welke de gevolgen van oorlogsroem zijn. *Belastingen* op alles, wat in den mond komt of het ligchaam dekt, of waarop de voet treedt; belastingen op alles, wat aangenaam is te zien, te hooren, te rieken, te voelen, te smaken; belastingen op warmte, licht, beweging; belastingen op alles op de aarde, in het water en onder de aarde, — op alles, wat het land oplevert of van buiten wordt ingevoerd; belastingen op de ruwe bouwstoffen; belastingen op elke nieuwe verandering, die door menschenhanden wordt daargesteld; belastingen op den drank, die 's menschen eetlust opwekt, en op de medicijnen, die hem genezen, — op het hermelijn, waarmede de regter bekleed is, en op de koord, waaraan de misdadiger wordt opgehangen, — op het zout van den armen en op de specerijen van den rijken, — op de nagels der doodkisten en op den krans der bruid. Op onze legersteden, aan onze tafels, liggende of staande moeten wij betalen. De schoolknaap speelt met zijn' belasten drijftol. De jongeling leidt een belast paard met belaste teugels over belaste wegen. De stervende *Engelschman* drinkt de artsenij, die voor zeven percent belast is, uit een' lepel die voor vijftien percent is belast; hij legt zich neder op zijn bed, dat voor tweeëntwintig percent belast is, maakt zijn testament op een gezegeld papier van acht pond st., en sterft in de armen van den apotheker, die voor honderd pond het verlof heeft verkregen, hem te doen sterven. Dadelijk wordt zijn geheel vermogen van twee tot tien percent belast. Tegen eene aanzienlijke belasting vergunt men hem, zich in de kerk te laten begraven; zijne deugden worden in een belast marmeren gedenkteeken gegraveerd, en zoo wordt hij, eindelijk niet meer belast, tot zijne vaderen verzameld!

(*Overgenomen.*)

Te PARAMARIBO bij J. J. ENGELBRECHT.